

Skolebesøg i Myanmar 29.12 2018 – 12.01 2019

For organisationen Working School rejste vi til Myanmar og besøgte fem vidt forskellige skoler og uddannelsessteder, som Working School har doneret udstyr til. Vi så deres computerrum, og vi talte med unge elever, studerende, engagerede lærere og repræsentanter fra skolerne, samt med frivillige fra Mettánanda Fonden, og andre, der arbejder med at bidrage til skolernes undervisning og uddannelse.

Ønsket om at udbrede kendskabet til it og muligheden for at anvende it-baserede undervisningsformer er stort på de uddannelsessteder, vi besøgte. Det gav alle de skolefolk, som vi mødte, udtryk for – hvad enten det drejer sig om undervisning på universitet, tekniske højskoler eller skoler på highschool-niveau i den lille landsby Moe Gyde såvel som i den store provinsby Pindaya.

31/12 2018 besøgte vi i Yangon (Rangoon)

University of Abhidhamma, tilknyttet det buddhistiske kloster Mettánanda, som havde modtaget danske computere fra Working School. Denne dag var nytårsferien begyndt, så lærere og studerende var ikke på skolen, men vi mødte Mr Soe Winn, der på frivillig basis arbejder for Mettánanda Fonden og Mr Nyan Win, som er formand for fonden. De viste os rundt og fortalte, hvordan computerne bruges af universitetets studerende først og fremmest til at lære sig it-færdigheder og i forbindelse med fremmedsprogsundervisning samt til kortere kurser for almindelige mennesker, der ikke har nogen tilknytning til universitetet.

Vi hørte også om fondens planer om at lave et it-bibliotek, som var ved at tage form i en ny fem etager høj bygning ved i tilknytning til universitetet og klosteret.

Fonden er ved at realisere planen om at oprette tre it-centre i henholdsvis Yangon, Mandalay og Pindaya i Shan-provinsen. Universitetets it-bibliotek skal være det ene. I centrene vil de samle fagfolk med it-kundskab og åbne op for, at andre interesserede kan komme og få undervisning. På centrene skal munke og andre it-kyndige reparere de computere, der trænger til det. Vi kunne med egne øjne se, at mindst ti danske computere var sat til side og ventede på at blive repareret.

03/01 2019 besøgte vi skolen i landsbyen Moe Gyde, tre timers sejlads mod nord fra Mandalay ad Irrawaddy floden. Selve sejladsen var et af mange eksempler på, at Working Schools samarbejdspartner lever af donationer.

Vi skulle besøge skolen sammen med blandt andre ledermunken Ven-Thutivara fra Bo Mo Gyo-klosteret i Mandalay, der driver skolen. Det bebudede besøg havde fået en skibsreder til at donere rejsen – som viste sig at være en jomfrurejse med rederens nyeste flodfærge. Om bord var også fem voksne kinesiske søstre, som støtter klosterets aktiviteter med penge, som de tjener på salg maskiner til guldindvinding. De donerede den mad, som vi – det vil sige ledermunken og hans sekretær samt fem yngre munke og Nyan Win nød undervejs.

Taknemmeligheden over det danske computerudstyr var stor, og kunne mærkes straks da skibet lagde til ved flodbredden. Samtlige elever, lærere og mange forældre stod klar til at modtage os med sange og hilsner.

Ledermunken Ven-Thutivara fortalte, at han er født i landsbyen, og at han som lille mistede sine forældre og derfor voksede op hos sin onkel, som drev landsbyskolen og senere blev ledende munk på klostret i Mandalay

Vi fik en varm modtagelse af børn og voksne fra skolen samt af et stort antal af landsbyens voksne, der var mødt op.

Vi så de to computerrum, hvor børnene arbejdede med at skrive og tegne.

En entusiastisk ung lærer, som også underviser på University of Abhidhamma's sommerkurser i Mandalay i it for alle, fortalte, at de på landsbyskolen kun kan give børnene mulighed for at bruge computere én dag om ugen, fordi de ikke har nogen strømforsyning. De forsøger at klare strømforsyningen ved hjælp af et lille solcelleanlæg, der er placeret på taget af den ene skolebygning. Derfor er det skolens største ønske at få en vindmølle og/eller et større solcelleanlæg.

Om eftermiddagen besøgte vi den tekniske skole Industrial Training Centre i Mandalay.

Eleverne havde fået tidlig fri i anledning af Independence Day dagen efter. Skolens prorektor, og tre it-lærere fortalte, hvordan de bruger det danske udstyr. De havde fået stillet seks computere, som tidligere havde været brugt i Helsingør Kommune, til rådighed. De havde desuden til deres rådighed et større antal kinesiske computere.

Udstyret bruges primært til oplæring i brug af Auto Cad og andre avancerede tegneprogrammer. De danske computere har den ulempe – i forhold til de kinesiske – at skærmene er for små til, at de studerende kan se de store tegninger ordentligt på skærmene. De demonstrerede problemet, og fortalte, at de – om muligt – ønsker sig nogle større PC-skærme.

Til gengæld er de danske computere mere fremtidssikre end de kinesiske. De kan nemlig anvendes til at arbejde online, hvis det lykkes skolen at få internetforbindelse inden for et år eller to, sagde prorektor.

09.01 2019 besøgte vi en Highschool i Pindaya, som ligger i Shan State, lidt sydøst for Mandalay.

Vi blev budt på frokost med lokale specialiteter og sad til bords med skolens leder, nogle lærere og nogle tidligere elever på 72 og 74 år, som for nu 50 år siden tog initiativ til at danne en støtteforening, som havde doneret og indsamlet penge til byggeri af skolens idrætssal og ceremonihal samt efterfølgende til vedligeholdelse.

Vi talte sammen om uddannelse og skole og udvekslede ideer og viden om, hvad man egentlig lærer af, og hvad gode skoler betyder for børn og unges opvækst og muligheder.

De spurgte os, om vi havde nogle gode erfaringer, de kunne bruge (vi talte blandt andet om renovations-systemer og om at undlade at smide affald, f.eks. plastic i det fri – og om sociale systemer og pension). Den ene tidligere elev er teproducent og den anden er landmand, og vi blev inviteret på besøg hos dem begge næste dag for at se, hvordan de arbejder.

Det var udbytterigt at møde lærerne og høre om skolen og fagene. Vi så samtidig, hvordan mennesker uden for skolen tager ansvar for at gøre børnenes skolegang og uddannelse så god som muligt. Vi talte også med nogle af de unge, som bruger computerne, først og fremmest til at skrive på og tegne på. Vi spurgte de unge, om de har smartphones. Det er der flere, som har, men mobildækningen er meget ustabil, fik vi at vide. Ingen af dem har internetforbindelse hjemme ud over, hvad der er muligt at få med en smartphone.

11.01.2019 var vi tilbage i Yangon. Vi besøgte Mettánanda klostret, som modtager computerne, når de ankommer med containerskib til Myanmar. Herfra distribueres det udstyr, som Working School har haft held til at indsamle.

Nuan Winn sørger sammen med munke fra klostret for at fordele computerne til skoler og uddannelsessteder. Det er også munke, som installerer de nødvendige programmer i computerne og servicerer modtagerne, hvis der er tekniske problemer.

Vi vidste på forhånd kun det om Myanmar, som vi havde kunnet læse os til i Lonely Planet, i bøger om Aung San Su Kyi, i Mogens Lykketoft og Mette Holms bog om Myanmar, i et norsk leksikon og en dansk pjece om Myanmar og udenrigsministeriets hjemmeside samt i Carsten Jensens smukke og barske bog om Det glemte folk.

Vi havde gjort, hvad vi kunne for at forberede os til at møde dette land, som har været koloniseret af briterne, været styret af et militærdiktatur og først de senere år har det bevæget sig ad en mere demokratisk vej og har åbnet sig mere for omverden (som har pålagt sanktioner og har forbudt samhandel og samarbejde med landet).

Vi er bekymrede over den behandling Rohyingaerne har været udsat for, og vi ved, at der stadig er uløste problemer i nogle områder i nordøst. Men disse bekymringer forsøgte vi ikke at dele med de mennesker vi mødte – og ingen af dem tog selv initiativ til, at vi skulle snakke om det.

Vi fik mulighed for at opleve en lille del af landet og at møde enkelte af de mange forskellige mennesker, der bor der. Vi har fået glimt af en fantastisk kultur og natur, og vi ønsker det bedste for Myanmar – herunder muligheden for at kunne udvikle en demokratisk union.

Lone Zacho og Karl Erik Frederiksen.